

नरात्वे तु पूर्णखगालः तदूर्ध्वं त्रैराशिकेन फलकल्पना ।

दीप्तांशु पु० दीप्ता अंगवोस्य । १ अर्थे “यथा हि दिवि दीप्तांशुः प्रभासयति तेजसा” भा० आ० १७१ अ० । २ अर्थे च ।

दीप्ताक्ष पुंस्त्री० दीप्ते अक्षिणी अस्य षच् । १ विडाले त्रिका० स्त्रियां ङीष् । २ दीप्तेनोचनान्विते ऋपराक्षसादौ त्रि० । “वाङ्मः सुन्दरवंश्यानां दीप्ताक्ष्याणां पुरुरवाः” भा० उ० ७३ अ० स्त्रियां ङीष् । “एताश्चान्यस्य दीप्ताक्ष्यः करभो-त्कटमूर्द्धजाः” भा० व० २७६ अ० ।

दीप्ताग्नि पु० दीप्तेऽग्निरस्य । १ अग्रस्ये सुनौ त्रिका० तेन भक्तपीतमात्रेण वातापिससुद्रयोर्जठरानलेन जारणात् तस्य तथात्वम् । २ दीप्तेजठरानलयुक्ते त्रि० “बलिनः खर-भक्ष्या ये ये च दीप्ताग्नेयो नराः” । “सात्त्विकोऽत्यतया वापि दीप्ताग्नेस्तरुणस्य च” सुश्रु० कर्म० । ३ दीप्ते वज्रौ पु० “सधूमदीप्ताग्निरुचोनि रेजुः” मट्टिः “शब्दान् दीप्ता-ग्निमङ्गाशान्” भा० व० १७३ अ० ।

दीप्ताङ्ग त्रि० दीप्तेऽङ्गमस्य । १ दीप्तेऽङ्गदेहेके । २ मयूरे पुंस्त्री शब्दच० स्त्रियां जातित्वात् ङीष् ।

दीप्ति स्त्री दीप-भावे क्तिन् । १ त्वधि प्रभायाम् “एवं दीप्ता योजनां भाति सख्या” वृ० सं० ११ अ० २ अभिव्यक्तौ च ज्ञानाभिव्यक्तिरूपदीप्तेः कारणानि पात० स्त० भाष्ययोरु-क्तानि यथा

“योगाङ्गानुष्ठानदशुद्धिचये ज्ञानदीप्तराविवेकख्यातेः” स्त०

“योगाङ्गान्यष्टावभिधायिष्यप्रमाणानि तेषामनुष्ठानात् पञ्च-पर्वणो विषयस्याशुद्धिरूपस्य क्षयानुशस्तत्क्षये सत्यगज्ञान-स्याभिव्यक्तियथा यथा च साधनान्यनुष्ठेयान्ते तथा तथा तनुत्वमशुद्धिरापद्यते यथा यथा च क्षीयते तथा तथा च-क्षयक्रमानुरोधेन ज्ञानस्यापि दीप्तिर्विवर्द्धते सा खल्वे-षा विट्ङिः प्रकर्षमनुभवति आ विवेकख्यातेरा गुण-पुरूपस्वरूपविज्ञानादित्यर्थः । योगाङ्गानुष्ठानमशुद्धेर्वि-योगकारणं यथा परशुः क्लेशस्य, विवेकख्यातेस्तु प्राप्ति-कारणं यथा धर्मः सुखस्य, नान्यकारणम् । कति चैतानि कारणानि शास्त्रे भवन्ति नवैवेत्याह तद् यथा “उत्पत्तिस्थित्यभिव्यक्तिविकारप्रत्ययाप्रयः । वियोगान्य-त्वधृतयः कारणं नवधा स्मृतम्” इति । ततोत्पत्ति-कारणं मनोभवति ज्ञानस्य, स्थितिकारणं मनसः पुरु-षार्थता शरीरस्थेवाहार इति अभिव्यक्तिकारणं यथा रूपस्थानोक्तस्था रूपज्ञानम् । विकारकारणं मनसो

विषयान्तरम् यथाग्निः पाक्यस्य, प्रत्ययकारणं धूमज्ञान मग्निज्ञानस्य, प्राप्तिकारणं योगाङ्गानुष्ठानं विवेकख्यातेः वियोगकारणं तदेवाशुद्धेः अन्यत्वकारणं, यथा सुवर्ण-कारः सुवर्णस्य, एवमेकस्य प्रत्ययस्याविद्यामूढत्वे द्वेषो, दुःखत्वे रागः, सुखत्वे तत्त्वज्ञानं माध्यस्थ्ये, धृति-कारणं शरीरमिन्द्रियाणां, तानि च तस्य महाभूतानि शरीराणां तानि च परस्परं सर्वेषाम् । तैर्यग्यौनमा-नुषद्वैवतानि च परस्परार्थत्वादित्येवं नव कारणानि तानि च यथासम्भवं पदार्थान्तरेष्वपि योज्यानि” भा० स्त्रीणां यौवने अयत्नसाध्ये गुणभेदरूपे शसत्वजोऽलङ्कारे च “यौवने सत्वजास्तासामष्टाविंशतिसंख्यकाः । अल-ङ्कारास्तत्र भावहायहेलास्त्रयोऽङ्गजाः । शोभा कान्तिस्य दीप्तिश्च माधुर्यञ्च प्रगल्भता” इत्युपक्रमे “रूपयौवन लालित्यभंगाद्यैरङ्गभूषणम् । शोभा प्रोक्ता, सैव कान्तिर्नमथाप्यायिता द्युतिः । कान्तिरेवातिविस्तीर्णा दीप्तिरित्यभिधीयते” सा० द० लक्षयित्वा उदाजहार यथा “तारुण्यस्य विलासः समधिकलावण्यसम्पदोहासः । धरणि तलस्याभरणं युवजनमनसोवशीकरणम्” । दीप-कर्त्तरि संज्ञायां क्तिच् । ४ लाक्षायां प्रकांसे च राजनि० । विश्वदेवभेदे पु० “उष्णीनाभो नभोदक्ष वि-श्वायुर्दीप्तिरेव च” भा० अनु० ६१ अ० विश्वदेवोक्तौ ।

दीप्तिक स्त्री दीप्ता कायति कौ-क । दुग्धपाषाणद्वये राजनि० ।

दीप्तिमत् पु० दीप्तिरस्यस्य मत्प । दीप्तियुक्ते “तद्गोस्त्रि शतधा भिन्नं दृश्ये दीप्तिमन्मुखम्” रघुः । उदकस्थो दीप्तिमान् स्थूलो जयी यास्येऽपि यो बली” स्त० ङि० । “दिवश्चतुर्भूतदीप्तिमङ्गिरक्तं एहेद्यौरमलप्रदीपैः” भा० क० ६४ अ० । कणस्य सयभामायां जाते २ पुत्रभेदे पु० कणस्येत्युपक्रमे “जज्ञिरे सत्यभामायां भानुभौ-मवरः क्षुपः । रोहितो दीप्तिमंश्चैव ताम्बजाच्चो जला-न्तकः” हरिवं० १६२ अ० ।

दीप्तिद न० दीप्तेऽदकं यत् उदकस्योदादेशः । तीर्थभेदे “गच्छ पुत्र! नदीं पुण्यां वधूसरकृताङ्ग्याम् । तत्रोप-सृश्य तीर्थेषु पुनर्वपुरवापस्यसि । दीप्तिदं नाम तत्तीर्थं यत् ते प्रपितामहः । ऋगुर्देवयुगे राम ! तत्रवानुत्तमं तपः । तत्तथा हतवान् रामः कौन्तेय ! वचनात् पितुः” भा० व० ६६ अ० । [कान्तमणौ (आतसी) राजनि० ।

दीप्तिपल पु० दीप्तेः सूर्यकारसंसर्गात् ज्वलितः उपलः । सूर्य-